

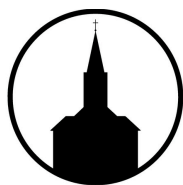
ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

MANA

měsíční aktuality naší farnosti

01/2026

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

Mikuláš, prosinec 2025

Farnost Sobě, listopad 2025

foto na přední straně:
1 - cesta Vánočního stromu do kostela
2 - betlém
3 - Panna Maria při výzdobě

ÚVODNÍK

Drazí farníci,

pozorný pozorovatel si všimne, že náš vánoční strom v presbytáři kostela, který vyrostl na farní zahradě bez umělých hnojiv, zavlažován pouze ostravskými dešti, má dva kmeny. Může nám to připomenout osobu Ježíše Krista, v níž se snoubí božství s lidstvím. Je to vánoční tajemství, před kterým nezbývá, než se sklonit: „Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha... skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“

Občanský rok začínáme slavností Matky Boží, Panny Marie. V ní je lidství smířeno s božstvím, které při zvěstování přijala do svého lůna. Bůh je dostatečně velký na to, aby se nebál stát maličkým a zranitelným. Smíření není projevem slabosti, ale odvahy, vnitřní síly a statečnosti. To, že je to někdy nad naše síly, neznamena, že je to nad sílu Boží. Ve vtěleném Božím Slově nám tato síla zcela nekompromisně vyšla vstříc. Ježíš Kristus je cestou našeho smíření s Bohem i s lidmi.

Panno Maria, ženo pokory a stánku Ducha Svatého, vyprošuj nám u svého Syna velikost ducha a pomoc Ducha.

+!

o. Karel

AKTUALITY V LEDNU

Kalendář

čtvrtek 1. ledna	mše v 8.30 a 17.30
sobota 3. ledna	v 17.00 Novoroční koncert
středa 7. ledna	snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
čtvrtek 8. ledna	v 18.30 Modlitby otců
pátek 9. ledna večer	Tříkrálová sbírka ve 4. a 5. obvodu Poruby (na přihlášených adresách)
sobota 10. ledna	Tříkrálová sbírka v Třebovicích
neděle 11. ledna	po mších Tříkrálová sbírka u kostela
neděle 18. ledna	sbírka na vytápění kostela
pondělí 19. ledna	v 17.30 mše sv. „Za ty, kteří uklízejí náš kostel a faru“ poté setkání na faře
neděle 25. ledna	sbírka na biblický apoštolát, po velké mši Farní kavárna

Výhledově

sobota 7. února	v 9.00 sklizení vánoční výzdoby kostela (stromky, betlém)
sobota 21. února	Farní duchovní obnova (P. ICLic. Mgr. Miroslav Jáně, farář v Soběchlebech)
3.- 12. července	Chaloupka (Pačlovice)
20. – 24. července	Příměstský tábor

Úmysl farního živého růžence

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště na Ukrajině, v Gaze a Súdánu.

Farní úmysl: Díky za všechny dary, milosti a vyslyšené modlitby, s prosbou o požehnání do nového roku a touhu být stále zakořeněni v Kristu a naslouchat jeho hlasu.

Opravy apod.

V uplynulém roce 2025 se podařilo uskutečnit několik větších oprav našeho kostela. V létě byl opraven místy značně poškozený sokl okolo celé budovy (214.158,- Kč) a byly renovovány všechny vstupní dveře (126.929,- Kč). Na podzim se nám vrátila zrestaurovaná kazatelna (738.100,- Kč), na kterou se podařilo získat dotace z Ministerstva kultury (450.000,- Kč) a od Statutárního města Ostravy (150.000,- Kč). V době, kdy píšu tyto řádky, ještě není dokončena celková revize střechy spojená s nutnými opravami (upevnění uvolněných plechů, montáž sněhových zábran v úžlabích nad vstupy do sakristie a boční kaple, výměna prasklých střešních oken atd.). K tomu spousta drobných oprav, tzv. řutinek. Na opravy kostela v loňském roce jsme také dostali dar 150.000,- Kč od Městského obvodu Ostrava-Třebovice. A pak je zde spousta darů o farníků, ať už ve sbírkách či mimo ně. Letos je v plánu zahájit restaurování oltáře sv. Jana Nepomuckého v boční kapli (1.038.180,- Kč).

Kéž máme také ochotu přispívat svými hřivnami a talenty na budování ještě mnohem vzácnějšího a důležitějšího živého chrámu – společenství naší farnosti. Možností je mnoho a kdo hledá, ten najde. Kdo by byl ochoten přijmout pozvání k více hmatatelné službě, nechť se nebojí zapojit do úklidu kostela a přízemí fary. Do rozpisu na úklid fary je možné zapsat se za lavicemi. V úklidu kostela se střídá 13 skupinek, což není málo, nicméně v posledních letech jejich počet klesá a bylo by krásné snížit věkový průměr... Jelikož v pondělí 19. ledna se uskuteční revize uklízacích skupinek, bylo by dobré, kdyby se případní noví adepti ozvali předtím.

Radostného dárce miluje Bůh.“ (2 Kor 9,7) Přeji nám radost z bytí Církví...

o.Karel

Farnost Ostrava-Radvanice zve na seminář „Život v Duchu Svatém“, který se bude konat od 17. ledna deset po sobě následujících sobot od 17.00 do 19.00 na faře v Radvanicích. Cílem semináře je oživit a prohloubit vztah k Duchu Svatému, k životu ve společenství církve a k Božímu slovu. Obsahem budou přednášky, svědectví, sdílení ve skupinkách, modlitby chval, modlitby za sebe navzájem, za uzdravení a vylití Ducha Svatého. Celý program povede zkušený tým z farnosti Dolní Bojanovice pod vedením P. Petra Karase.

Více informací na www.farnostradvanice.cz, kde je také možné se přihlásit do naplnění kapacity.

PROŽILI JSME VE FARNOSTI

Roráty na šnečí způsob

Jako každý rok i letos u nás během Adventu probíhaly roráty. Kromě těch sobotních se staročeskými písněmi se konaly také rorátní mše pro děti. Vždy v úterý ráno, nebo ve středu večer se děti sešly ke slavení rorátní mše, a společně při rozsvícených svíčkách prožily předvánoční čas zase trochu jinak.

Tentokrát je ve středeční večery navštívila zvláštní host. Byl jím šneček Zdenda. Ten se během letošního Adventu rozhodl, že vlastně netuší, o čem Vánoce vlastně doopravdy jsou, a napadlo ho, že jediný možný způsob, jak se to dozvědět, je vydat se až do samotného Betléma. Spolu se Zdendou se na tuto dlouhou cestu vydali i další zvířátka: myšák Emil, mravenec Jirka a housenka Bohdana. Každou chvíli na ně na cestě čekaly všelijaké nástrahy. Věčně hladovému Emilovi došlo jídlo, vystresovaný Jirka ve spěchu uklouzl na ledu, a housenka Bohdana zjistila, že s nafoukaným výrazem se příliš daleko nedostane. Při každých trampotách jim poradil zázračný beránek. Díky němu se kamarádi naučili, že Vánoce nejsou jen o jídle, spěchu a už vůbec ne o sobectví. Když na tohle všechno přišli, vzkázal jim beránek, aby se pro svět stali poutníky naděje, a všem vyřídili, o čem Vánoce ve skutečnosti jsou.

Nejdůležitější ze všeho je právě láska.

Ivča Šarmanová

PŘEHLED ÚMYSLŮ MŠÍ SVATÝCH A LITURGICKÉHO KALENDÁŘE - LEDEN 2026

čtvrtek 1. ledna		SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE, zasvěcený svátek
	8.30	Za farníky
	17.30	Za † Tomáše Kalábu
pátek 2. ledna		Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve, 1. pátek v měsíci
	17.30	Na poděkování za uplynulý rok s prosbou o ochranu rodiny
sobota 3. ledna		Památka Nejsvětějšího jména Ježíš
	7.00	Za † rodinu Skočovskou, Doleželovu a Jiříčkovu
neděle 4. ledna		2. neděle po Narození Páně
	7.30	Za † Zdeňka Damka
	9.30	Za † Zdeňka Richtera a jeho rodiče
pondělí 5. ledna		Pondělí po oktávu Narození Páně
	17.30	Za farníky
úterý 6. ledna		SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ - doporučený svátek
	17.30	Na poděkování za přijatá dobrodiní, s prosbou o požehnání
středa 7. ledna	17.00	Na poděkování za Boží požehnání v manželství
čtvrtek 8. ledna	17.30	Na poděkování za dar života, s prosbou o zdraví a Boží požehnání
pátek 9. ledna	17.30	Za správné rozhodnutí při výběru školy a za úspěšné zvládnutí zkoušek
sobota 10. ledna	7.00	Na poděkování za živou rodinu a za dar víry pro vnoučata a jejich rodiče
neděle 11. ledna		SVÁTEK KŘTU PÁNĚ
	7.30	Za farníky
	9.30	Na poděkování za 90 let života s prosbou o další Boží požehnání pro rodinu a za pokřtěné v uplynulém roce
pondělí 12. ledna	17.30	Za † Pavla Volného
úterý 13. ledna	7.00	Na úmysl dárce
středa 14. ledna	17.00	Na poděkování za 20 let manželství, s prosbou o další Boží požehnání pro celou rodinu
čtvrtek 15. ledna	17.30	Na poděkování za 95 let života s prosbou o Boží ochranu pro celou rodinu

PŘEHLED ÚMYSLŮ MŠÍ SVATÝCH A LITURGICKÉHO KALENDÁŘE - LEDEN 2026

pátek 16. ledna	17.30	Za † manžela a všechny † z rodiny
sobota 17. ledna		Památka sv. Antonína, opata
	7.00	Za živé a † z rodiny Dendisovy
neděle 18. ledna		2. neděle v mezidobí
	7.30	Za živou a † rodinu Štenclovu
	9.30	Za živou a † rodinu Sommerovu
pondělí 19. ledna	17.30	Za ty, kteří uklízejí kostel a faru
úterý 20. ledna	---	
středa 21. ledna		Památka sv. Anežky, panny a mučednice
	17.00	Za † Anežku Uherkovou a za živou rodinu
čtvrtek 22. ledna	17.30	Za farníky
pátek 23. ledna	17.30	Ke cti Ducha Svatého
sobota 24. ledna		Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
	7.00	Za † rodiče, živou rodinu a duše v očistci
neděle 25. ledna		3. neděle v mezidobí
	7.30	
	9.30	Za farníky
pondělí 26. ledna		Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
	17.30	Za kostelníka Kamila Jeronýma
úterý 27. ledna	---	
středa 28. ledna		Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
	17.00	
čtvrtek 29. ledna	17.30	Na poděkování za dar života s prosbou o požehnání do dalších let
pátek 30. ledna	17.30	Za † manžele Oldřicha a Jiřinu Čiperovy a rodiče z obou stran
sobota 31. ledna		Památka sv. Jana Boska, kněze
	7.00	
		Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem.

PAPEŽSKÉ POSELSTVÍ KE SVĚTOVÉMU DNI MÍRU

„Pokoj není utopie“

S výzvou k „neozbrojenému a odzbrojujícímu“ pokoji se papež obrací na všechny lidi dobré vůle ve svém Poselství ke Světovému dni míru. Lev XIV. odkazuje na velikonoční pozdrav Vzkříšeného Krista a na první okamžiky svého pontifikátu. Zdůrazňuje, že slova „Pokoj vám“ jsou tou nejméně halasnou revolucí, kterou každý den hlásají nástupci apoštolů.

Svatý otec zdůrazňuje, že Ježíšova slova (Jan 20, 19.21) nejsou pouhým přáním, ale něčím, co proměňuje celou realitu. Jak zdůrazňuje Lev XIV., je to „pokoj vzkříšeného Krista, pokoj neozbrojený a odzbrojující, pokorný a vytrvalý“. Pochází od Boha, který miluje bezpodmínečně a překračuje zdi rozdělení. Pokoj má dech věčnosti.

V situacích konfliktů a násilí je snadné podléhat beznadějným narativům. Papež varuje, že zapomenutí na světlo vede ke zkreslenému obrazu světa. Pokoj však není iluzí ani vzdáleným cílem. „Pokoj existuje, chce v nás přebývat, má mírnou sílu, jež osvětluje a rozšiřuje intelekt, odolává násilí a překonává ho. Pokoj má dech věčnosti: zatímco ke zlu voláme „dost“, míru šeptáme „navždy“. Do této perspektivy nás uvedl Vzkříšený,“ poznamenává Lev XIV. Papež také vybízí k otevření se pokoji, abychom – jak opakuje se svatým Augustinem – pro něj zapalovali ostatní. „Pokoj není ani tak cílem, jako spíše přítomností a cestou,“ dodává Svátý otec. I uprostřed trosek jsou lidé, kteří jej chrání a zviditelňují.

Lev XIV. připomíná Ježíšova slova adresovaná učedníkům: „Zastrč meč do pochvy“ (Jan 18,11). „Pokoj vzkříšeného Ježíše je neozbrojený, protože takový byl jeho boj v konkrétních historických, politických a sociálních okolnostech,“ zdůrazňuje. Zároveň papež vyzývá křesťany k prorockému svědectví, které se nevyhýbá ani okamžikům, kdy církev selhala.

Papež věnuje značnou část svého poselství kritice zbrojní spirály. Poukazuje na prudký nárůst vojenských výdajů a logiku odstrašování založenou na „strachu a dominanci síly“. „Není náhodou, že opakované výzvy ke zvýšení výdajů na vojenské účely a z toho vyplývající rozhodnutí jsou mnoha vládci ospravedlňovány údajnou hrozbou ze strany jiných,“ hodnotí papež.

Lev XIV. připomíná, opět s odkazem na sv. Augustina, že kdo skutečně miluje pokoj, miluje také nepřátele míru. Znamená volit cestu naslouchání a setkávání namísto pálení mostů. Papež připomíná II. vatikánský koncil a výzvu, aby vládci nezapomínali na svou „velkou odpovědnost vůči Bohu a celému lidstvu“. Odvolává se také na encykliku *Pacem in terris*, ve které sv. Jan XXIII. poukázal na potřebu integrálního odzbrojení, počínaje srdcem a myslí.

PAPEŽSKÉ POSELSTVÍ KE SVĚTOVÉMU DNI MÍRU

„Dobrota je odzbrojující. Možná proto se Bůh stal dítětem,“ píše papež s odkazem na tajemství Vtělení, které naplňuje v betlémských jeslích za andělského zpěvu ohlašujícím „Pokoj na zemi“. Papež zároveň varuje před delegováním rozhodnutí o životě a smrti na stroje a před instrumentalizací náboženství pro násilí. Za základní službu, kterou náboženství mají poskytovat lidstvu označuje bdělost „nad stále rostoucím pokušením proměňovat ve zbraně dokonce i myšlenky a slova“. Vyzývá společenství věřících, aby se stala „domovy pokoje“ založenými na dialogu, modlitbě a odpuštění. „Dnes více než kdy jindy, je zapotřebí ukázat, že mír není utopií,“ zdůrazňuje poselství.

Kéž Svatý rok, který „podnítl miliony lidí k tomu, aby v sobě znovu objevily poutníky a začali odzbrojovat svá srdce, mysl a život, vede k naplnění Izaiášova proroctví „překutí mečů v radlice“ – přeje celému lidstvu v závěru svého Poselství ke Světovému dni míru papež Lev XIV.

Vatican News

VYHODNOCENÍ ANKETY K ČASOPISU MANA

Milí čtenáři a farníci,

v uplynulém období jsme vás oslovili s anketou týkající se farního zpravodaje MANA a velmi nás potěšil váš zájem i ochota podělit se o své názory.

Ankety se zúčastnilo celkem 184 respondentů z různých věkových skupin, což potvrzuje, že MANA má ve farnosti své pevné místo a je skutečně společným dílem nás všech. Nejvíce odpovědí přišlo od starších farníků, avšak zapojili se i mladší čtenáři, což je pro nás povzbuzením. Přibližně polovina respondentů uvedla, že Manu čte pravidelně, přičemž jasně převažuje obliba tištěné podoby. Mezi nejvíce oceňované rubriky patří Aktuality, Úvodník, Prožili jsme ve farnosti a Myšlenky z kázání, které vám pomáhají zůstat v kontaktu s děním ve farnosti a zároveň nabízejí duchovní inspiraci. Velmi si vážíme také vašich otevřených odpovědí a podnětů – zazněla přání na více fotografií, osobních příběhů a svědectví víry, historické okénko či lepší dostupnost elektronické verze.

Vaše připomínky budeme postupně zohledňovat a hledat cesty, jak Manu dále rozvíjet tak, aby byla pro čtenáře srozumitelná, inspirativní a blízká každodennímu životu farnosti. Věříme, že i nadále zůstane místem sdílení radostí, zkušeností i víry a pomůže posilovat vzájemné vztahy mezi námi.

Děkujeme všem, kteří si našli čas anketu vyplnit, za jejich vstřícnost, povzbudivá slova i konstruktivní připomínky – jsou pro nás velkým povzbuzením do další práce.

Dominika Sommerová

Tři králové

Příběh o Kašparovi, Melicharovi a Baltazarovi jistě znáš. Podle legendy to byli králové z Východu, v Bibli jsou však nazýváni mudrci, protože byli velmi učení. Vyznali se v mnohých vědách i uměních a zřejmě toho hodně věděli o hvězdách.

Před 2000 lety tito tři mudrci poznali, že na západ od jejich království se má brzy narodit velmi mocný král. Mudrci se mu chtěli poklonit a přinést mu dary. Naložili proto největší poklady své doby – zlato, kadidlo a myrhu – na velbloudy a slony a vydali se na dalekou cestu. Hvězda, která oznamovala narození velkého krále, je vedla k městu Betlému. Zastavila až v polích za městem. Zářila nad místem, kde Josef s Marií opatrovali narozeného Ježíše.

Mudrci byli u cíle. Vešli dovnitř, do obyčejné stáje, padli na zem a klaněli se maličkému dítěti v jeslích, protože věřili, že bude velikým králem. Předložili mu své vzácné dary a velmi se radovali. Plni této radosti se pak vraceli do svých domovů. Chystali se vyprávět o novém králi, který se právě narodil a kterému se přišli poklonit.

DĚTSKÉ OKÉNKO

Jdi a řekni, že lžeš!

Začátek příběhu v říjnové MANĚ

Když nám ta paní zmizela v dohledu, zůstali jsme chvíli stát jako vyjevení. „Jaká krásná Paní!“, volala co chvíli Jacinta. Nějak automaticky jsme si řekli, že o tom, co jsme viděli, nikomu neřekneme.

„Lucko! Lucko! Jacinta doma všechno pověděla!“, přiběhl za mnou ráno František. „Omlouvám se, něco tam uvnitř mě nenechalo mlčet!“, přihnala se Jacinta se slzami v očích. „Neplač, ale už nikomu nepovídej, co nám ta Paní řekla.“ „Ale já už jsem to řekla!“, odpověděla mi. „A co jsi řekla?“, zeptala jsem se jí vyděšeně. „Že nám ta paní slíbila, že nás vezme do nebe!“ Povzdechla jsem si. Nemohla jsem to té sedmileté dívence zazlívát, jisté však bylo, že tato zpráva se v malé vesničce roznese rychlostí blesku. A tak se také stalo.

Na Cova da Iria od té doby začalo chodit stále víc a víc lidí. Někteří pěšky, jiní třeba na koni. A pošlapali veškerou úrodu, která se kolem urodila. Někteří z nich nám věřili, někteří ne. Obzvláště těžce to nesla moje maminka: „Moje děti vždycky mluvily pravdu! A teď mám u své nejmladší dcery trpět takové výmysly? Kdyby šlo o nějakou hloupost, ale tak velká lež, která klame tolik lidí? Běž a řekni všem těm lidem, že to všechno je výmysl!“

Celé dny jsem kvůli tomu proplakala. Ráda bych udělala mamince radost, ale nemohla jsem přece lhát. Vždyť jsme to opravdu viděli.

13. června se u nás slavila slavnost. Ještě za tmy jsem vyhnala ovce na pastvu, abych dopoledne mohla jít na mši, a pak za Pannou Marií. Jenže krátce po východu slunce za mnou přiběhl bratr: „Musíš jít okamžitě domů! Je tam hodně lidí a všichni chtějí s tebou mluvit!“ Nechala jsem ovce bratrovi a šla domů. Tam na mě čekalo pár lidí z okolních vesnic, kteří nás chtěli na louku doprovodit. Za nimi jsem viděla smutnou maminku, která mě chtěla za každou cenu přinutit k doznání lži. Šla jsem s těmi lidmi na mši, a až nastal správný čas, šli jsme všichni na Cova da Iria.

Převyprávěno podle knihy Sestra Lucie hovoří o Fatimě

Text a ilustrace: Ivča Šarmanová

Všechno směřuje k jednomu cíli, kterým je definitivní vítězství Boží. Trpělivostí zachráníte svou duši, končí nám dnešní evangelijní úryvek (Lk 21, 5-19). Dřívější překlad se četl, vytrvalostí zachráníte svou duši. A tak my, abychom s trpělivostí, s vytrvalostí se drželi na straně Vítěze. Což není jenom o pasivitě, ale i o aktivitě, protože máme být aktivní na straně Vítěze. Jsme pozváni k práci na Pánově vinici.

Kdo nechce pracovat ať nejlí, píše Pavel do Soluně. Při vstupní modlitbě dnešní neděle (33. neděle v mezidobí) jsme Boha prosili, aby služba Jemu byla naší stálou radostí, protože jak v téže modlitbě se tvrdí, opravdové štěstí člověka je v tom, že může Bohu celým svým životem sloužit. Celý náš život má být bohoslužbou.

A tak se domnívám, že velmi záleží na tom, jak se připravujeme na mši svatou, jak se zapojujeme do slavení nedělní liturgie, kdy na ni přijdeme, protože celý náš život je jaksi ukryt v této hodině.

Co se týká téma života, tak je otázkou, na který život dáme větší důraz, zda na život, který je spíše umíráním na této zemi, když se na to podíváme realisticky anebo na život věčný, který naopak tomu pozemskému umírání může dát světlo naděje, radost.

Zemřít s Kristem v jakémkoli věku znamená vstoupit do mládí věčného nebo jak papež František řekl: „S Kristem srdce nikdy nestárne“. Abychom však byli schopni zemřít s Kristem, tak je samozřejmě potřeba žít s Kristem.

Podle čeho budeme souzeni? Tak právě podle připravenosti na přijetí Krista. A i právě prožívání adventu nás vybízí k připravenosti, k otevřenosti. To přirovnání ke zloději (Mt 24, 37-44) může působit rozpaky, že bdít nad tím, s hrůzou, aby se zloděj neprokopal do domu. Tak Kristus není ten zloděj, který nám chce škodit, ale ten, v Janově zjevení máme, který stojí u dveří a klepe a čeká, až mu otevřeme dveře. Tak i my bychom měli bdít, s touto ne hrůzou a strachem, ale s posvátnou bází, abychom nepřeslechli to Ježíšovo zaklepání.

Člověk náboženský umanutě lpí na svém přesvědčení, názoru, pohledu, často v tom stylu vždycky to tak bylo. Třeba se může jednat o pohled našeptaný hadem a třeba ne. Ale důležité je to, nebo jeho problémem je to, že se neptá, protože je mu všechno jasné.

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Neptá se Boha a často ani nikoho jiného. Oproti tomu člověk víry, ví, že Boha, který ho vždycky přesahuje, v podstatě nezná. Proto je ochoten naslouchat, hledat, je otevřený jakémukoli rozhovoru o Bohu a na základě toho všeho, stále právě hledat.

Přeji nám, radost šachové figurky, která se dokáže radovat z toho, že ji táhne ruka vítěze, přestože ona šachová figurka, třeba teď nechápe, proč zrovna tak. Přeji nám, radost z toho, že Bůh je nespoutatelný našimi systémy a představami. Přeji nám, radost poutníků, která se nezakládá na pozemském triumfalismu. Přeji nám, radost ze svobody Božích dětí, která nepramení z naplnění každého jejich rozmaru. Přeji nám, radost z blízkosti Pána a ze schopnosti Pána hledat. Přeji nám, abychom se ve zdraví ani v nemoci ve štěstí ani v neštěstí od svého Pána nikdy neodloučili.

Irena Brantalová

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

PINKNEROVÁ, Hana: Co Bůh šeptá maminkám

Co Bůh šeptá maminkám je knížka, která vás získá svou upřímností, humorem a moudrostí v každém příběhu.

Vlídne a moudré úvahy o mateřství a rodině, založené na křesťanské víře. Fejetony jsou důkazem vnitřní síly, kterou dává víra v těžkých nebo jen únavných situacích, jakých přináší každodenní život matky v domácnosti bezpočet. Krom toho jsou potěšujícím příkladem způsobu myšlení, upřednostňujícího vztah k druhým a jejich potřeby před sebestředným hájením vlastních práv.

ŘEŽÁBEK, Karel: Reptání a duchovní koroze

Reptání se stalo málem naším národním sportem, takže by málokoho napadlo, jak rozkladný dopad může mít na náš duchovní život. Poněkud nepříjemné, ale velmi užitečné čtení!

(Kateřina Lachmanová)

Kniha nabízí neotřelé úvahy o tom, jak zhoubné může být v životě člověka reptání, což autor názorně ukazuje na jednotlivých případech z Bible, které přiléhavě vztahuje i na současného člověka.

ŘÁDY A KONGREGACE

Benediktíni (zkratka O.S.B.)

Benediktinská spiritualita je jednou z cest naplňující touhu po věčných hodnotách, tedy hledání Boha v jisté odloučenosti komunity od jejího okolí, ať již při rozjímání nebo při práci. Izolovanost komunity napomáhá k vzdálení se od světských myšlenek a tužeb. Je to boj se smysly, vůlí i pokušením. Základem je pak stálost v komunitě a život na jednom místě.

Základním kamenem benediktinské spirituality je interpretace evangelia, tak jak ji ve své Řeholi sv. Benedikt podává. Řehole /klášterní pravidla/ sv. Benedikta pojednává o nejrůznějších aspektech mnišského života v klášteře. Obsahuje nejenom duchovní rady, ale také životní normy a předepisuje disciplínu v klášteře s důrazem na poslušnost, mlčenlivost a pokoru. Jde o mírnou řeholi, kde askeze má sloužit dokonalosti, a nikoliv brzdit či tlumit lidského ducha. Každý má mít vše, co potřebuje, a řehole přitom bere ohled i na slabé, nemocné, staré... a respektuje individuální možnosti pod vedením opata a starších bratří zkušených v duchovním životě. Poslušnost opatovi je dána tím, že je hlavou komunity, otcem rodiny a zástupcem Krista v klášteře. Musí však být dobrým pastýřem. V klášterech se čte z řehole denně krátký úryvek, aby se nikdo z bratří nemohl vymlouvat na její neznalost.

Základními prvky benediktinského života je četba Písma svatého, slavení liturgie a konání modliteb a konečně manuální práce – dříve zaměřená na kultivaci krajiny, dnes spíše umělecká řemesla, pastorační, vědu či pedagogiku. Posláním řádu je šíření víry, misíí či vzdělávání laiků. Zvláštní úctu projevují benediktíni Panně Marii. Heslo je ORA ET LABORA – tj. Modli se a pracuj. Mnich má černý hábit s cingulem a černý škapulíř, někdy se objevuje černá kapuce.

Benediktíni nejsou centralizovaným řádem. Každý klášter je samostatnou duchovní rodinou, kde všichni společně žijí, modlí se a pracují. Kláštery se volně sdružují do tzv. kongregací. Jednotlivé kláštery se nazývají opatství. V čele stojí opat, popř. arcipat, menší se nazývají převorství a jsou řízené převorem.

Uchazeč o vstup do řádu absolvuje kandidátskou dobu, následuje noviciát. V této době kandidát studuje řeholi a připravuje se na praktický život v klášteře.

ŘÁDY A KONGREGACE

Pak komunita hlasuje, zda bude kandidát připuštěn k časným a později slavným slibům-slib čistoty, chudoby a poslušnosti, k nimž se přidružuje ještě slib stálosti k určitému domu – komunitě. Členové řádu přijímají vždy řeholní jméno, které předchází jménu křestnímu. Členy konventu jsou tedy řádoví kněží i laičtí bratři. Život v klášteře je rozdělen mezi modlitbu, práci a odpočinek.

Benediktini představují nejstarší formu řeholního života, která přetrvala až do naší přítomnosti. Původ je spojen s osobou zakladatele sv. Benedikta z Nursie.

(zpracováno podle internetu a knihy Encyklopedie řádů, kongregací v českých zemích)

Majka Dostálová

RECEPTÁŘ

ŠVÝCARSKÝ MÁSLOVÝ KRÉM

Ingredience:

- 60 gramů bílků
- 90 gramů cukru krupice
- 150-180 gramů lehce povoleného másla

Pracovní postup:

Základem jsou bílky s cukrem zahřáté ve vodní lázni šlehané cca 3 minuty. Následně je vyšleháme do tuha a pomalu přidáváme máslo. Pokud vám připadá, že se srazil dejte mu čas a maximální rychlost mixéru. Ochutit se dá vanilkou, rumem, vaječným koňakem, čokoládou, ořechy, kakaem, ovocnou marmeládou.....atd.

Plnila jsem ním k vánocům všechno cukroví, nejenže se s ním výborně pracuje, ale také dlouho vydrží, cca 14 dní a skvěle chutná.

Janka Šolcová

Z HISTORIE NAŠÍ FARNOSTI

Vzpomínejme - Nekrolog Arnošty Prokopové, sestry Aloisie z Kongregace Neposkvrněného početí P. M. v Přerově

Arnoštka přišla do kláštera velmi mladá – už ve 13 letech jako gymnazistka, a v šestnácti vstoupila do noviciátu. Po jeho ukončení studovala na učitelském ústavu v Levoči, složila maturitu a odbornou zkoušku pro měšťanské školy. Byla sestrou nadanou, podnikavou a uměla si získat mládež.

V Přerově vedla dětské besídky a působila jako učitelka na obecné i měšťanské škole. Poslední rok před zrušením škol okupační vládou byla ředitelkou školy na Šířavě, i když už byla nemocná po operaci tuberkulózního zánětu páteře. Za okupace byla přeložena na Svatý Hostýn, kde pomáhala v kanceláři a později se úspěšně věnovala duchovním obnovám dívčí mládeže. Překládala knihy z cizích jazyků a dosáhla v tom velké zběhlosti.

V roce 1950 odešla do Uherského Brodu jako vychovatelka v dětském domově. Po nuceném odsunu sester byla v září téhož roku přeložena do Filipova. Kvůli chatrnému zdraví se již nemohla věnovat manuální práci, a proto se soustředila na literární činnost, které zůstala věrná až do konce života. Po roce odešla s nemocnými sestrami do Broumova, kde v tichu benediktinského kláštera prožila deset let obětavé práce a modlitby.

V roce 1961 byla přeložena do Králík na Horu Matky Boží, kam velmi toužila jít – aniž tušila, že se toto místo stane jejím posledním působištěm. Zpočátku se její zdravotní stav zlepšil, ale na podzim 1962 byla poslána na léčení do plicního sanatoria v Žamberku, odkud se vrátila již s rakovinou plic v beznadějném stavu.

Zprávu o své nemoci přijala klidně a odevzdaně, s přáním být duchovně připravena. Přes sílíci bolesti zůstávala trpělivá a mohla až do konce denně přijímat svaté přijímání. Tiše zesnula 17. prosince 1962 v půl čtvrté ráno, ve věku 51 let a v 35. roce života v kongregaci.

Pán ji povolal ke službě už v útlém věku. V životě mnoho pracovala, bojovala a nesla utrpení s vírou a odevzdaností. Věříme, že po svém životním zápase našla věčný pokoj a radost u svého Mistra a Pána.

Děkujeme sr. Kláře Šídlové z františkánek Marie Immaculaty v Olomouci za nalezení pramenů poznání.

Milí trebovičtí a všichni, kteří právě držíte lednové vydání Many a otevřeli jste na stránkách rubriky Rozhovory. Pro první rozhovor roku 2026 jsem si vybrala mou babičku Danu Grundzovou, pro mnohé známá jako Babička ze Štítiny. Tato žena je pro mne inspirací v každé oblasti života. Je vždy připravená pomoci a být oporou pro své čtyři děti, všech svých deset vnoučat a má vždy slova podpory a něhy pro každého člověka, který prochází nelehkým obdobím svého života. Výborně vaří, peče, milujeme její smích a duši. Byla jediným člověkem z naší rodiny se kterým jsem mohla hovořit o lásce k Bohu a víře během příprav k mému letošimu křtu a biřmování. Je mou velkou podporovatelkou a Božím požehnáním. Naši farnost párkrát navštívila a vždy byla oslovena láskyplným prostředím. A tak byla ráda, když jsem ji oslovila pro tento rozhovor.

Co Tě baví babičko, co ráda děláš?

Ráda pracuji na zahrádce, mám ráda pěstování květin a když není práce na zahradě, tak navlékám perličky, korálky a vytvářím z nich výrobky pro rodinu a známé. Také ráda sleduji na internetu články a duchovní příspěvky, pomáhají mi rozvíjet sebe sama ve víře.

Vedli Tě, babičko, k víře rodiče?

Táta byl nevěřící jen maminka byla věřící. Náboženství jsem měla i ve škole. Do kostela jsem chodila, protože jsem chtěla, ne proto, že bych musela.

Jaká je Tvá nejirannější vzpomínka spojená s prostředím víry?

Je to taková veselá vzpomínka z dětství, když jsem ráda chodila ke svatému přijímání, protože tam poblíž stával moc pěkný ministrant. (směje se)

Byla jsi mi v průběhu příprav na můj křest, v dubnu tohoto roku, největší oporou v rodině. Za to Ti patří nevýslovný dík.

Jsem moc ráda za tvou změnu a že sdílíš tento duchovní svět.

Staly se v Tvém životě situace, kdy sis řekla, že tohle je Boží zásah, protože není jiného vysvětlení? Můžeš nějakou zmínit?

Sabi, všechno co se v životě děje má svůj důvod. Třeba úmrtí dědy a Tvůj životní obrat. To si myslím je Boží vůle. Jak se říká: Co zaseješ, to sklídíš. Já sice do kostela nechodím, ale mé prosby jsou Pánem vyslyšeny. Víš, jsou věřící, kteří chodí do kostela každý týden, ale jejich chování tomu mnohdy neodpovídá...Že by se řídili Božím přikázáním.

ROZHOVOR

Ano, Pán naše prosby vyslyší, ať jsme kdekoliv. Myslím si, že podstatná je naše vytrvalost v modlitbách a zda jsou naše modlitby v souladu s Božím plánem. Pro mě je farní společenství druhou rodinou. Bez nich a jejich lásky bych z dobré cesty víry scházela více než se stává, ačkoliv se snažím. Co pro Tebe znamená láska k bližnímu?

Žiju a chovám se k druhým tak, abych se nemusela za sebe stydět a abych ostatní nezraňovala, i kdyby neúmyslně. A třeba až tu jednou nebudu, ať vzpomínáte s úsměvem na tvářích a s dobrými vzpomínkami.

Já věřím, že za Tvou péči a vřelost srdce, Pán požehná v dlouhá léta Tvého života. Jak si vlastně představuješ nebe, babičko?

Já si to nijak nepředstavuji. Myslím jen, že tělo na zemi zůstává, ale Tvoje duše odchází k Pánu.

Ačkoliv nejsi třebovickou farnicí, co bys přála lidem do Třebovic?

Přála bych všem lidem hlavně zdraví, to si nekoupíš, ať máš peněz kolik chceš. Přeji všem, ať se k sobě chovají jako lidé, vždyť tu jsme jen chvíli – nikdo neví, kdy mu svíčka dohoří. A také jim přeji hodně lásky, ta je v životě hodně důležitá.

Děkuji babičko za Tvůj čas.

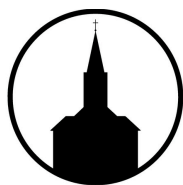
S radostí, také děkuji.

Moji milí, Bohem bez rozdílu milovaní, jsem ráda, že jste věnovali čas této rubrice. Dovolila jsem si dát nahlédnout do srdce mé milované babičky a kéž i Vy dovolíte svým srdcím rozkvétat v Pánově lásce a necháte se Jím proměnit.

Těším se zase za měsíc s dalším rozhovorem a do té doby Vám přeji veselost, mějte odvalu se otevírat změnám a zveme do nich Pána, aby proměnil co je staré v to nové, lepší.

Sabina Chytilová

Muž najde na břehu Atlantiku starou láhev a po jejím otevření vyjde džin. „Můžeš si něco přát, protože jsi mě osvobodil,“ říká duch. Muž chvíli přemýšlí a pak vysloví přání: „Chci dálnici z Evropy do Ameriky“. „Ach, to je nemožné,“ říká džin z láhve, „jen si pomysli na to množství betonu a problémy, které vznikají u ekologů. Pak bych si přál, abych se naučil lépe rozumět ženám,“ řekl muž. Duch zbledne a říká: „Ta dálnice měla mít 2 nebo 3 pruhy?“

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

cesta Vánočního stromu, prosinec 2025

Farnost Sobě, listopad 2025

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

Vánoce, 2025

výzdoba kostela, prosinec 2025

MANA, měsíční aktuality naší farnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00, Ostrava-Třebovice,
tel: +420 731 517 610, www.farnosttrebovice.cz
Evidenční číslo: MK CR E 16325

kontaktní osoba: Dominika Sommerová, dosommerova@gmail.com